

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 16.6.2014 г.
COM(2014) 363 final

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА

Обобщаващ доклад относно качеството на питейната вода в ЕС, разглеждащ докладите на държавите членки за периода 2008—2010 г., предоставени съгласно Директива 98/83/ЕО

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА

Обобщаващ доклад относно качеството на питейната вода в ЕС, разглеждащ докладите на държавите членки за периода 2008—2010 г., предоставени съгласно Директива 98/83/ЕО

1. ВЪВЕДЕНИЕ

Безопасната питейна вода има основно значение за нашия живот. Тя е жизненоважна за общественото здраве и представлява важен движещ фактор за нормалното развитие на икономиката. СЗО⁽¹⁾ заключава, че посредством „подобряване на достъпа до безопасна питейна вода и подходящи санитарно-хигиенни условия, наред с ползите за здравето, произтичащи от предотвратяване на болестите, предавани чрез водата, могат да се реализират и значителни икономически ползи“. Тези ползи включват спестяване на разходи за здравни грижи, увеличаване на броя на продуктивните работни дни на година, повишаване на посещаемостта в училище и предотвратяване на загуба на човешки живот. Освен това водният сектор има значителен принос за БВП. През 2010 г. общата изчислена брутна добавена стойност за сектора, обхващащ услугите за водоснабдяване и канализация, достигна 43,84 млрд. EUR, като през тази година секторът включваше приблизително 500 000 работни места, изчислени в еквивалент на пълно работно време².

Благодарение на Директивата за питейната вода³, въведена в действие през 1980 г. и преработена през 1998 г., беше осигурен достъп до питейна вода с високо качество в целия ЕС. В резултат на съвместните усилия на институциите на ЕС, държавите членки и доставчиците на услуги бяха постигнати високи равнища на съответствие със стандартите за качество на питейната вода и с оглед на това директивата е един от успешните, макар и не от най-широко известните законодателни актове на ЕС в областта на околната среда и общественото здраве.

Качеството на питейната вода и необходимото равнище на пречистване на водата зависи в много голяма степен от качеството на източниците на питейна вода. Следователно равнището на опазване на водните ресурси, и по-специално на подземните и повърхностните води, има решаващо значение за изпълнението на Директивата за питейната вода, тъй като оказва въздействие върху разходите за пречистване.

Темата за питейната вода е важна и за гражданите на ЕС. Този факт намира отражение в резултатите от проучване на Евробарометър⁴, както и в предприетата неотдавна европейска гражданска инициатива Right2Water („Право на вода“)⁵. В своя отговор на инициативата Комисията обяви обществена консултация в рамките

¹ http://www.who.int/water_sanitation_health/wsh0404summary/en/

² Евростат, 2013 г.

³ Директива 98/83/ЕО, ОВ L 330, 30.5.1991 г.

⁴ http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_344_en.pdf

⁵ Съобщение относно Европейската гражданска инициатива: „Водата и санитарно-хигиенните условия са човешко право! Водата е обществено благо, а не стока!“, COM (2014)177 от 19 март 2014 г.: <http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/initiatives/finalised/answered>

на ЕС, посветена на Директивата за питейната вода⁶, по-специално с оглед подобряване на достъпа до вода с високо качество в ЕС.

2. СЪСТОЯНИЕ В ОБЛАСТТА НА ПИТЕЙНАТА ВОДА

Настоящият документ съдържа обобщена информация за състоянието на изпълнението на Директивата за питейната вода, основаваща се на най-новите данни, предоставени от държавите членки⁷. Скоро на уебсайта на ГД „Околна среда“ ще бъдат публикувани технически доклади, съдържащи подробни фактологични справки за всички държави членки⁸.

2.1. Водоснабдяване

Снабдяването с питейна вода в ЕС е организирано в рамките на водоснабдителни зони, т.е. определени географски зони, в които водите, предназначени за консумация от човека, произлизат от един или от повече източници и във вътрешността на които качеството на водата може да се смята за приблизително еднакво. В ЕС съществуват почти 100 000 водоснабдителни зони. В Директивата се прави разграничение между големи и малки водоснабдителни системи⁹. Минималните изисквания за качеството на водата са еднакви за големите и малките водоснабдителни системи. Изискванията за мониторинг обаче се различават и държавите членки не са задължени да докладват данни за малките водоснабдителни системи. Около 65 млн. души се обслужват от малки водоснабдителни системи.

„Снабдяване“ по смисъла на Директивата не означава „достъп“ до обществената водоснабдителна мрежа¹⁰. Евростат е събрала данни за „населението, свързано към обществена водоснабдителна мрежа“¹¹: вж. таблица 1, поместена в края на настоящия доклад. Поради доброволния характер на докладването на данните този набор от данни съдържа празноти и не позволява изчисляване на общи/средни показатели за ЕС.

Източници на непречистена вода

В ЕС водоснабдителните системи се захранват предимно с подземни води, а също така с повърхностни води, включително от изкуствени водоеми. Характерът на водоизточниците в отделните държави членки се различава значително. В

⁶ Директива 98/83/ЕО на Съвета от 3 ноември 1998 г. относно качеството на водите, предназначени за консумация от човека, ОВ L 330, 5.12.1998 г., стр. 32.

⁷ Данни, докладвани в съответствие с член 13 от Директивата за питейната вода за референтния период 2008—2010 г., и доброволно докладвани данни за малките водоснабдителни системи, за които в Директивата не се съдържа изискване за докладване.

⁸ http://ec.europa.eu/environment/water/water-drink/reporting_en.html;

<https://circabc.europa.eu/faces/jsp/extension/wai/navigation/container.jsp>

⁹ Големите водоснабдителни зони са индивидуални водоснабдителни системи над 1000 м³ средно на ден или предназначени за над 5000 души; малките водоснабдителни зони са водоснабдителни системи до 1000 м³ или предназначени за до 5000 души.

¹⁰ Договорът, и по-конкретно разпоредбата на член 345 от ДФЕС, задължава ЕС да се въздържа от намеса по отношение на режима на собствеността върху водите. Поради това въпросът за физическото право на „достъп“ до вода не е засегнат в настоящия доклад.

¹¹ http://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/show.do?dataset=env_wat_pop&lang=en

предишни доклади¹² са представени общи прегледи, а Евростат събира съответните данни¹³. Налице са значителни различия между големите и малките водоснабдителни системи по отношение на дела на отделните видове водоизточници, като делът на подземните водоизточници е много по-голям при малките водоснабдителни системи (84 %).

Замърсяването на подземните води, по-специално с вещества, които се откриват трудно, като пестицидите, и замърсяването на повърхностните води, върху което все по-голямо въздействие оказва изменението на климата (наводнения, обилни валежи, преливане на водоеми в резултат на валежи), може да породи проблеми, които имат последици и за питейната вода. Предприемането на координирани мерки за мониторинг на подземните води и питейната вода в съчетание с мерки за адаптиране към изменението на климата и смекчаване на последиците от него ще допринесе за осигуряването на безопасна питейна вода.

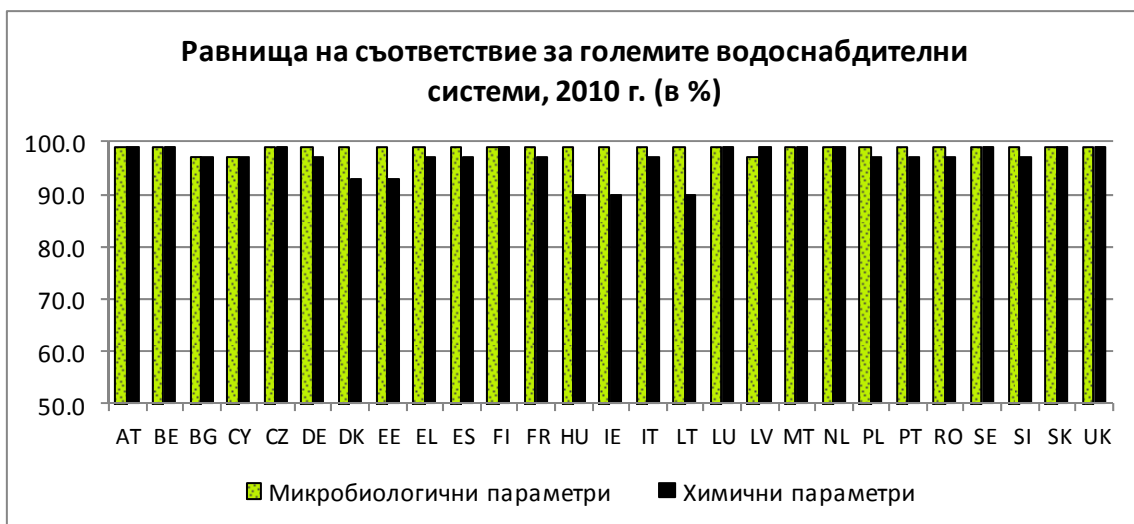
2.2. Качество на питейната вода

С оглед да се гарантира, че питейната вода е безопасна за консумация от човека, в Директивата за питейната вода са предвидени минимални изисквания за качество на водата. Определени са микробиологични и химични параметри, които могат да породят риск за здравето на човека, ако съответните концентрации превишат определени прагови стойности. В Директивата са предвидени максимално допустими стойности на концентрациите във връзка с всеки от тези параметри, които трябва да се спазват. Наред с микробиологичните и химичните параметри в Директивата са определени и индикативни параметри, чието предназначение е да укажат наличието на възможен риск за здравето на човека, и които налагат предприемане на коригиращи действия, само ако наличието на риска за здравето на човека бъде потвърдено в резултат на допълнителна проверка.

Докладваните данни за тези параметри показват, че качеството на питейната вода в ЕС е като цяло много добро. Общата тенденция по отношение на качеството също е положителна. По отношение на големите водоснабдителни системи голямото мнозинство от държавите членки отчитат равнища на съответствие с микробиологичните и химичните параметри между 99 и 100 %. От страна на немногобройните държави членки, където равнищата на съответствие са по-ниски от 99 %, са необходими по-активни действия, за да се гарантира, че всички граждани, обслужвани от съответните големи водоснабдителни системи, могат да използват без риск питейната вода.

¹² <https://circabc.europa.eu/sd/a/b580866d-8eb7-4937-9a97-d3d3485d046e/2005-2007%20SynthesisReport.pdf>

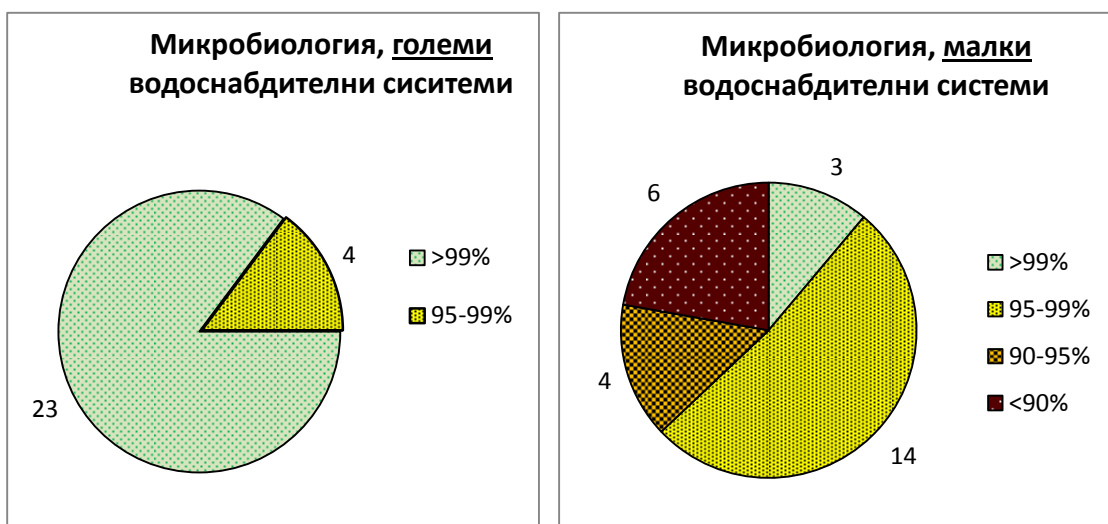
¹³ http://epp.eurostat.ec.europa.eu/statistics_explained/index.php/Water_statistics

Фигура 1: Обобщени данни — равнища на съответствие с микробиологичните и химичните параметри в държавите членки

Подробни данни са представени в таблица 1, поместена в края на настоящия доклад.

По отношение на малките водоснабдителни системи са налице по-големи различия. Отбелязани са по-ниски равнища на съответствие с микробиологичните параметри, като едва три държави членки са постигнали равнища на съответствие между 99 и 100 %. Разбивката на данните за равнищата на съответствие с микробиологичните параметри показва, че равнището на съответствие за малките водоснабдителни системи е значително по-ниско, отколкото за големите водоснабдителни системи.

Фигура 2: Равнища на съответствие с микробиологичните параметри, брой на държавите членки

Що се отнася до съответствието с химичните параметри за малките водоснабдителни системи, отчетени са високи равнища на съответствие, сходни с

тези за големите водоснабдителни системи. За някои водоснабдителни зони са отчетени проблеми, свързани със съдържанието на нитрати, нитрити, арсен и в по-малка степен на бор и флуориди. Например през 2010 г. бяха идентифицирани повече от 1000 малки водоснабдителни системи с концентрации на нитрати, превишаващи допустимите стойности (вж. таблица 1 в края на настоящия доклад). Данните за равнищата на съответствие с индикативните параметри показват, че като цяло постигнатото равнище на съответствие за малките водоснабдителни системи е по-ниско, отколкото за големите водоснабдителни системи.

Оценката на докладваните данни за малките водоснабдителни системи показва, че някои държави членки срещат трудности да управляват малките водоснабдителни системи по безопасен начин. Това обстоятелство може да засегне потенциално между 11,5 и 15,5 млн. души. За да бъдат прогнозирани конкретни рискове за здравето на засегнатите граждани обаче, е необходима допълнителна информация и подробна оценка на начина, по който се управляват тези малки водоснабдителни системи.

Наличието на обстоятелства, пораждащи загриженост във връзка с малките водоснабдителни системи, е отчетено и в Седмата програмата за действие за околната среда¹⁴, където се призовава за активизиране на усилията за прилагане на Директивата, по-конкретно по отношение на малките мрежи за снабдяване с питейна вода.

Като първа стъпка Комисията изготви в тясно сътрудничество с държавите членки „Рамка за действие“, в която са отразени най-добри практики за изготвяне на оценки на риска при малки водоснабдителни системи, която ще бъде публикувана в близко бъдеще на уебсайта на ГД „Околна среда“¹⁵. Тъй като това касае милиони граждани на ЕС, необходими са допълнителни усилия за подобряване на снабдяването с вода с високо качество, по-специално в отдалечените и селските райони.

Данните от държавите членки показват, че в случаи на инциденти или нарушения на стандартите за качество по правило държавите членки предприемат своевременно коригиращи действия. По отношение на микробиологичните параметри мерките включват подобряване на пречистването на водата и обеззаразяване на замърсените компоненти на обществените водоснабдителни системи. По отношение на химичните параметри мерките за отстраняване на проблемите включват въвеждане на по-добри практики в селското стопанство, кондициониране или пречистване на водата, замяна на водоизточника и предоставяне на информация на обществеността.

2.3. Мониторинг и информация

Директивата задължава държавите членки да гарантират извършването на редовен мониторинг (контрол) на качеството на водите, предназначени за консумация от човека. Подходите за извършване на мониторинг обаче се различават в отделните държави членки и дори между отделните водоснабдителни зони в една държава членка, в резултат на което са налице различия по отношение на наличието и достъпността на мониторингови данни. Това не означава непременно неизпълнение на нормативните изисквания, тъй като Директивата допуска

¹⁴ Решение № 1386/2013 на Европейския парламент и на Съвета.

¹⁵ http://ec.europa.eu/environment/water/water-drink/small_supplies_en.html

прилагането на адаптирани програми за мониторинг в зависимост от конкретните характеристики на разпределителната зона. Анализът сочи обаче необходимост от преразглеждане и по-добро интегриране на прилаганите подходи за мониторинг, по-конкретно при отчитане на разработения от СЗО подход за оценка и управление на риска чрез планове за безопасност на водата¹⁶.

С цел подобряване на упражнявания мониторинг и постигнатите резултати от държавите членки Комисията работи по т.нар. „структурирана рамка за прилагане и информиране“ (СРПИ), която включва създаване на системи на национално равнище, които разпространяват активно информация за начина на прилагане на екологичното законодателство на ЕС. Тази информация се обобщава с цел изготвяне на преглед на равнище ЕС. Изискването на Директивата за предоставяне на актуални данни за качеството на питейната вода на потребителите също може да се свърже с подобна информационна мрежа с цел подобряване на неговото изпълнение в този контекст. Данните за питейната вода може да бъдат свързани по-конкретно с Европейската информационна система за водите (WISE), която включва широк спектър данни и информация, събрани от институциите на ЕС.

2.4. Дерогации

Директивата допуска дерогации от стандартите за качество на питейната вода при много строги условия и за ограничен срок. Такива дерогации са допустими, при условие че те не представляват потенциална заплаха за здравето на човека и че не съществува друг разумен начин за поддържане на доставката на водите, предназначени за консумация от човека в съответния район. Срокът на действие на такива дерогации не може да надхвърля три години. Когато обаче дадена държава членка счита, че е необходимо действието на дерогацията да продължи по-дълго, тя може да предостави втора дерогация, чийто срок не може да надхвърля три години, и трябва да съобщи на Комисията основанията за това решение. В изключителни случаи държава членка може да поиска от Комисията трета дерогация. В такъв случай Комисията ще анализира внимателно искането и може да откаже или да разреши дерогацията за срок, ненадхвърлящ три години.

До момента в редица случаи Комисията е разрешила трета поредна дерогация за срок от три години на Чешката република, Италия, Унгария и Германия по отношение на параметрите за съдържание на нитрати и нитрити, флуориди, бор, арсен и никел. Освен това тя е отказала да изпълни едно искане за дерогация от Естония. Повече информация можете да намерите на уебсайта на ГД „Околна среда“¹⁷. Комисията разглежда подходящи подходи за гарантиране на правилното прилагане на съответните решения.

Дерогациите и други възможности за освобождаване от задължения в изключителни обстоятелства могат да поставят под въпрос еднаквото прилагане в целия ЕС на Директивата, ако не се подхожда внимателно към тяхното разрешаване. Комисията счита, че действащият режим за дерогации предоставя на държавите членки достатъчно време, за да осигурят спазването на стандартите за качество на питейната вода. Освен това Комисията счита, че не следва да се допускат нови дерогации от стандартите за качество на питейната вода за

¹⁶ <http://www.euro.who.int/en/health-topics/environment-and-health/water-and-sanitation/country-work/ensuring-drinking-water-safety-through-water-safety-plans>

¹⁷ http://ec.europa.eu/environment/water/water-drink/derogations_en.html и на платформата CIRCABC

съществуващи водоснабдителни системи, с изключение на ситуации на поява на нови и непредвидени източници на замърсяване или във връзка с въвеждане на стандарти, отнасящи се до нови параметри, или на по-строги стандарти за качество на питейната вода за съществуващи параметри. По отношение на нови водоснабдителни системи се допуска разглеждане на искания за дерогации при строги условия, когато е възможно източниците на замърсяване да бъдат отстранени в приемливи срокове, както и ако липсва алтернатива на новата водоснабдителна система.

2.5. Предизвикателства

През последните десетилетия политиката на ЕС в областта на питейната вода доведе до постигане на високо качество на питейната вода навсякъде в ЕС. За да се поддържат тези високи стандарти за качество и да се решат някои оставащи конкретни предизвикателства обаче, вероятно е необходимо допълнително да се адаптира правната рамка на ЕС.

По своя характер малките водоснабдителни системи се различават съществено от големите системи. Те са с малки мащаби и често са изградени в селски и отдалечени райони, което налага прилагане на управленски подходи с отчитане на специфичните условия в тези райони. Действащата Директива за питейната вода регулира главно големите водоснабдителни системи. Въвеждането на специфични разпоредби за малките водоснабдителни системи, включително на задължение за докладване, ще способства за осигуряване на ефективно и съобразено с рисковете управление на малките водоснабдителни системи и ще създаде възможност за по-добро проследяване на качеството на водата в малките водоснабдителни зони. Това ще допринесе за разширяване на достъпа до безопасна питейна вода, най-вече в отдалечените райони, както и за подобряване на достъпността на информацията за качеството на питейната вода за обществеността и заинтересованите страни.

Прилаганият понастоящем набор от параметри и съответните им стойности, както и изискванията за мониторинг и анализ може да се нуждаят от адаптиране във връзка с рисковете, произтичащи от новопоявилите се замърсители и в светлината на научния и техническия прогрес. Може да се наложи списъкът да бъде разширен с новопоявили се замърсители, като например някои продукти, употребявани в земеделието или промишлеността, включително фармацевтични продукти. Методиките за мониторинг и спецификациите за анализ на параметрите следва да са съобразени с актуалните методи и техники, включително съобразени с рисковете подходи, за да могат да осигурят най-ефективен и икономически изгоден мониторинг на качеството както на процесите на пречистване в пречиствателните станции, така и на водоснабдителната мрежа до крановете за вода. Рамката на ЕС следва да се оценява въз основа на актуализираните насоки на СЗО в тази област. Възможно е да се наложи прилагане на специфични мерки за ограничаване на загубите от течове във водоснабдителните мрежи. В около половината от държавите членки над 20 % от чистата питейна вода се губи във водоснабдителната мрежа, преди да достигне до крановете на потребителите, а в някои държави членки тези загуби достигат 60 %.

За обществеността е важно да има достъп до информация за качеството на питейната вода. Въпреки че такава информация обикновено може да се намери на национални уебсайтове, тя често не е актуална и е трудна за разбиране. Повечето държави членки не използват подробни карти или други средства за информиране

на обществеността. Настоящите правила за докладване не дават възможност на Комисията да получи адекватна и актуална информация, въз основа на която да състави подробно обобщение на тенденциите по отношение качеството на питейната вода в Европейския съюз. Това затруднява Комисията да предоставя редовно на Съвета, Европейския парламент и обществеността актуална информация, обхващаща целия ЕС, за политиката относно питейната вода и качеството на водата. Освен това процедурите за събиране, обработка и докладване на данни в отделните държави — членки на ЕС, се различават, което затруднява сравнението на ситуацията в отделните държави членки по отношение на постигнатите от тях резултати и съответствието с изискванията на Директивата. Една преработена или изцяло нова концепция за докладване може да улесни прозрачното обработване и разпространение на данните, както на национално, така и на европейско равнище. Наред с това докладването на данни за качеството на питейната вода може да улесни тълкуването и онагледяването на данните за качеството на водата в целия ЕС, както и сравнението на качеството на водата и тенденциите в тази област в отделните държави членки.

3. ЗАКЛЮЧЕНИЯ

Анализът потвърждава, че Директивата за питейната вода е допринесла за високото качество на питейната вода в целия ЕС, което е видно от високите равнища на съответствие със стандартите за качество на питейната вода.

Въпреки че прилагането е на задоволително равнище и в редица области е постигнат напредък, установени са следните проблеми и предизвикателства:

1. Снабдяването с питейна вода с високо качество, особено в отдалечените и селските райони, следва да се подобри. Малките водоснабдителни системи в тези райони се нуждаят от специфични съобразени с рисковете подходи за управление и следва да се проучи ролята на Директивата за питейната вода в този контекст;
2. Съобразените с рисковете подходи за управление на големи водоснабдителни системи ще позволят по-ефективен по отношение на разходите мониторинг и анализ на параметрите във връзка с установените рискове и ще предоставят по-сигурни гаранции за защита на здравето на човека. Методиките за мониторинг и анализ следва да отразяват последните достижения на науката и технологиите;
3. По отношение на списъка на параметрите на питейната вода следва да се отчита новата информация относно химикалите и други параметри в съответствие с текущото преразглеждане на насоките на СЗО относно питейната вода, включително за новопоявилите се замърсители;
4. Следва да се използват съвременните информационни технологии и улесненият **достъп до информация за околната среда** за предоставяне на потребителите на по-актуална информация и за проучване как да се обвържат различните данни от мониторинга с механизмите за докладване и с информацията за потребителите;
5. Сроковете за изпълнение и механизмите за дерогация са остарели и ще бъде полезно да бъдат подложени на преразглеждане и обновяване.

Една обществена консултация в рамките на целия ЕС би била първата стъпка към

по-нататъшна задълбочена оценка на посочените по-горе предизвикателства и на най-ефективните подходи за тяхното преодоляване. Възможно е в рамките на консултацията да бъдат идентифицирани допълнителни въпроси, които трябва да бъдат решени с оглед осигуряване и допълнително усъвършенстване на високите стандарти за качество на питейната вода в целия ЕС.

Фактологична справка: Прилагане на Директивата за питейната вода (98/83/ЕО) през 2010 г.

Брой на водоснабдителните зони

- 96 388 водоснабдителни зони в ЕС, обхващащи население от приблизително 474 млн. души;
- 11 233 големи водоснабдителни системи, обслужващи 317 млн. души;
- 85 559 малки водоснабдителни системи, обслужващи 65 млн. души (данни, основани на доброволно проучване).

Качество на питейната вода — големи водоснабдителни системи

За целите на този доклад е прието, че е налице пълно съответствие със стойностите на параметрите когато над 99 %¹⁸ от анализите съответстват на изискванията.

Микробиологични параметри

Всички големи водоснабдителни системи в държавите членки имат равнища на съответствие над 95 %, а 23 държави членки са постигнали пълно съответствие (99—100 %). Само България, Кипър, Унгария и Латвия не са постигнали тези високи равнища.

Химични параметри

Равнищата на съответствие са високи, но са малко по-ниски от тези за микробиологичните параметри. Всички държави членки са отчетели равнища на съответствие над 90 % с изключение на три държави членки: Унгария (за параметъра арсен), Ирландия (за параметъра трихалометани¹⁹) и Литва (за параметъра флуориди).

Индикативни параметри

Седем държави членки са постигнали максимални равнища на съответствие (99—100 %), а в десет държави тези равнища са над 95 %. Останалите 10 държави членки са постигнали равнища на съответствие между 90 и 95 %. Постигнатите равнища на съответствие с някои параметри в Дания (колиформни бактерии), Унгария (амониеви съединения), Латвия (сулфати) и Малта (хлориди и натрий) са под 90 %.

Качество на питейната вода — малки водоснабдителни системи

Микробиологични параметри

Равнищата на съответствие са по-ниски от тези за големите водоснабдителни системи, като равнища на съответствие от 99 % са отчетени от само 3 държави членки (Естония, Малта и Швеция). Съответствие на пробите от 95—99 % е установено за 14 държави членки, от 90—95 % — за 4 държави членки (България, Кипър, Италия и Обединеното кралство) и под 90 % — за 6 държави членки (Дания, Гърция, Литва, Полша, Румъния и Словения).

Химични параметри

Съответствието за малките водоснабдителни системи е сходно с това за големите водоснабдителни системи.

Индикативни параметри

Възможните случаи на несъответствие със стандартите се дължат на наличие на колиформни бактерии, *Clostridium Perfringens*, желязо, манган, амониеви съединения и на стойностите на рН. Много държави членки са постигнали равнища на съответствие над 95 %, но в някои държави членки са налице сериозни проблеми.

¹⁸ Допустима е грешка от 1 % поради равнището на неопределеност и инциденти (например грешки при пробовземането или анализа). Освен това равнищата на съответствие са дадени в интервали, защото те отразяват предимно ограничено във времето надхвърляне. Резултатите не

Таблица 1: Обобщени данни по държави членки (ВЗ = водоснабдителна зона)

ДЧ	Брой на големите ВЗ	Брой на малките ВЗ	Население, свързано с обществено водоснабдяване (година). Източник: Евростат	Микробиология Съответствие на пробите (в %)		Химикали	
				Големи водоснабдителни системи (фигура 1)	Малки водоснабдителни системи	Големи водоснабдителни системи: Съответствие на пробите (в %) (фигура 1, прагът (x) във фиг. 1 е приет да е 90 %)	Малки водоснабдителни системи: Пример: нитрати, брой на несъответстващите ВЗ
AT	260	4570	95,05 (2008 г.)	99—100 %	95—99 %	99—100 %	20
BE	225	522	99,9 (2009 г.)	99—100 %	95—99 %	99—100 %	3
BG	196	2226	99,2 (2011 г.)	95—99 %	90—95 %	95—99 %	349
CY	20	268	100 (2011 г.)	95—99 %	90—95 %	95—99 %	1
CZ	283	3870	93,5 (2010 г.)	99—100 %	95—99 %	99—100 %	?
DE	2283	5873	99,3 (2010 г.)	99—100 %	95—99 %	95—99 %	12
DK	252	2071	97 (2002 г.)	99—100 %	< 90 %	90—95 %	4
EE	25	1115	80 (2009 г.)	99—100 %	99—100 %	90—95 %	-
EL	177	713	94 (2007 г.)	99—100 %	< 90 %	95—99 %	20
ES	928	7907	100 (2010 г.)	99—100 %	95—99 %	95—99 %	-
FI	158	697	91 (2011 г.)	99—100 %	95—99 %	99—100 %	
FR	2487	18363	99,4 (2001 г.)	99—100 %	95—99 %	95—99 %	381
HU	275	2731	100 (2011 г.)	95—99 %	95—99 %	< 90 % (x)	10
IE	241	1920	85 (2007 г.)	99—100 %	95—99 %	< 90 % (x)	9
IT	1046	3977	-	99—100 %	90—95 %	95—99 %	6
LT	65	1734	75 (2011 г.)	99—100 %	< 90 %	< 90 % (x)	1
LU	43	154	99,9 (2011 г.)	99—100 %	95—99 %	99—100 %	1
LV	29	1145	-	95—99 %	95—99 %	99—100 %	
MT	12	7	100 (2011 г.)	99—100 %	99—100 %	99—100 %	

са напълно сравними поради различия в методите за пробовземане и мониторинг, както и поради липсата на стандартизирани подходи, но данните дават добра картина на ситуацията в целия ЕС.

¹⁹ По отношение на химичния параметър „общо трихалометани“ до декември 2008 г. в Директивата беше предвидена дерогация от праговата стойност, посочена в приложение I, част Б (до 150 микрограма на литър от 100 микрограма на литър).

ДЧ	Брой на големите ВЗ	Брой на малките ВЗ	Население, свързано с обществено водоснабдяване (година). Източник: Евростат	Микробиология Съответствие на пробите (в %)		Химикали	
				Големи водоснабдителни системи (фигура 1)	Малки водоснабдителни системи	Големи водоснабдителни системи: Съответствие на пробите (в %) (фигура 1, прагът (x) във фиг. 1 е приет да е 90 %)	Малки водоснабдителни системи: Пример: нитрати, брой на несъответстващите ВЗ
NL	209	250	100 (2010 г.)	99—100 %	95—99 %	99—100 %	-
PL	970	8839	87,6 (2011 г.)	99—100 %	< 90 %	95—99 %	-
PT	362	3176	96,9 (2009 г.)	99—100 %	95—99 %	95—99 %	28
RO	310	5398	56,5 (2011 г.)	99—100 %	< 90 %	95—99 %	133
SE	182	1486	87 (2010 г.)	99—100 %	99—100 %	99—100 %	-
SI	78	899	-	99—100 %	< 90 %	95—99 %	4
SK	95	957	86,9 (2011 г.)	99—100 %	95—99 %	99—100 %	11
UK	22	4691	-	99—100 %	90—95 %	99—100 %	109